

व । व्याहृतञ्च पराहृतम् पादोद्भूतमवप्लुतम् ।
 हंसमार्गं विमागञ्च गदाकर्म्म प्रकीर्त्तितम् । तत्रैवा-
 नतिदूरे च “सव्यासव्यवटङ्गञ्च वराहोद्भूतकं तथा ।
 हस्तावहस्तपालीनमेकहस्तावहस्तके । द्विहस्तावहस्तपाणे
 व कठिकावितकोद्भूते । मध्ये ललाटघाते च भुजापि-
 वजनं तथा । कारोद्भूतं विमानञ्च पादाहृतविपादकम् ।
 गालसंमेषं क्लान्तं तथागालविपर्ययम् । ऊर्ध्वप्रहारं
 वातञ्च गोमूत्रं अव्यदक्षिणे । पादसन्ताडनं मण्ड-
 कवचं विधमाकुलम् । तिर्यग्वन्धमपाधातं भीमवेगप्रदर्श-
 नम् । सिंहाक्रातं गजाक्रान्तं गर्जभाक्रान्तमेव च ।
 गदाकर्म्माणि जानीयात् । भा० शल्य० गदा
 पर्वणि ५७ अ० तु अन्यथैव प्रकारो दर्शितः यथा
 “अथरङ्गीमसेनसु भागान् बहुविधांस्तथा । मण्ड-
 लानि विचित्राणि गतप्रत्यागतानि च । अक्षय-
 न्माणि चित्राणि स्थानानि विविधानि च । परिभोक्षं
 प्रहाराणां वर्जनं परिधावनम् । अभिद्रव्यमाक्षेप-
 मवस्थानं सविपङ्गम् । परिवर्त्तनसंवर्त्तमवप्लुतसप्लु-
 तम् । उपन्यस्तमपन्यस्तं गदायुद्धविशारदौ । एवमौ
 विचरन्तौ तु मृगतां वै परस्परम् । “मण्डलानि शलोः
 हरिवेष्टनानि परितो भ्रमणानि । गतं शलोः सम्पु-
 न्नमनं प्रत्यागतम् आभिमुख्येन तत एवापसरणम् । अक्ष-
 यन्माणि कठिनमर्मदेशमाक्षिप्य येन शलोवृत्तेष्वपमप-
 क्षेपणं च क्रियते तदक्षयन्त्रम् अक्षते क्षिप्यतेऽनेनेत्रस्तं
 तच्च तद्वन्त्रं नियुज्यम् चाक्षयन्त्रमिति समासः । स्था-
 नानि तेषामेवोपयोगिनि मर्मदेशादीनि परिधावनं वे-
 नेन सव्यापसव्यकरणम् । अभिद्रव्यं वेगेनाभ्यागमनम्
 आक्षेपं परव्यस्तस्य तत्पातनहेतुतासम्पादनम् । अवस्थान-
 मवाक्षयं सविपङ्गं शलाकुलिते पुनस्तेन सहयुद्धकरणं
 परिवर्त्तनं शलुं प्रहृत्तुं परितः प्रसरणं, संवर्त्तं शलु-
 प्रसरणस्यावरोधनम् अथमुतं प्रहारवच्चनार्थं नक्षीभावेन
 निःसरणम् उपप्लुतं तदेवागंगमनयुक्तम् । उपन्यस्तं
 उपेत्यायुधप्रक्षेपः अपन्यस्तं पराहृत्य श्रुतः कतेन ह-
 स्तेन शलोस्ताडनम्” नी०क० ।

गदावधायनञ्च हेमा० परि०ख० लक्षणसमुच्चये “गदा पञ्चा-
 यदङ्गवायामा त्रेधा, चत्वारिंशदङ्गवायामा मध्या,
 लिंशदङ्गवायामा कनिष्ठेत्यादि” अधिकं तत्रैव दृश्यम् ।
 अथरभेदश्च गदस्यास्त्रिजातत्वात् विष्णुगदायास्तथात्वम् ।
 अथा वायुपु० गयाभा० ५७ अ० “गदो नामासुरो द्वासीत्

वज्राहज्जनरो ददः । प्रार्थिता ब्रह्मणे प्रादात् स्वभरीरास्त्रि
 दुष्कृजम् । ब्रह्मोक्तो विश्वकर्मापि गदां चक्रेऽद्भुतां
 तदा । तस्या वज्रनिष्पेयैः कन्दैः स्वर्गेऽप्यधारयत्”
 तस्याच विष्णवे दानकथा गदाधरगच्छे दृश्यते अन्य गदानां
 तदाकृतित्वात्तथात्वम् । “मनस्तत्त्वात्मकं चक्रं बुद्धितत्त्वा-
 त्तिकां गदाम्” विष्णुसु० भा० धृतवाक्यात् श्रुद्धितत्त्वे च ।
 गदाधरः गदाभृत् । ४ पाटलाहच्छे गच्छे च० ।

गदागद पु० द्वि० य० गदमागच्छति आ+गम-ड गदागं
 रुग्णं दायतः शोधयतः दैप-शोधने क । अश्विनीकुमा-
 रयोः त्रिका० ।

गदाग्रज पु० गदस्याग्रजः । १ बलरामे गदग्रज्जे बलरामस्य
 तथात्वं दृश्यम् २ श्रीकृष्णे त्रिका० तस्य सापत्न्यभावात्-
 त्वेऽपि एकपिष्टकत्वेन तस्य गदतोऽप्यजत्वात् तथात्वम्
 “तथासुतस्यानुजवज्जदागाये गदाग्रजम्” भाषः ।

गदाग्रणी पु० द्वि० १ । १ अथरोगे राजनि० तस्य सर्वरोग-
 न्नेष्टत्वात्तथात्वम् ।

गदाधर पु० गदां धारयति धृ-अन्तर्भूतपदार्थे अच् । १ विष्णौ
 तस्य तद्धारणकथा वायुपु० गयाभा० ५७ अ० गदाग्रज्जदार्थि
 वाक्ये गदानिर्मासुहृत्वा “अथ कालेन सहता मनो
 स्त्रायन्मुनेऽन्तरे । हेतिरक्षो ब्रह्मपुत्रस्तपस्ते मे सुदारणम् ।
 दिव्यवर्षसहस्राणां शतं वायुमभक्षयत् । उन्मुखोर्ध्व-
 बाहुश्च पादाङ्गुष्ठभरेण हि । एकेनातिष्ठदक्षयः शीर्ष-
 पर्षानिलाशनः ! ब्रह्मादींस्तपसां तृप्तान् यरं वत्रे वर-
 प्रदान् । देवैर्देवैश्च शस्त्रास्त्रैर्विविधैर्मनुजादिभिः । कृष्णे-
 शानस्य चक्राद्यैरवध्यः स्थां महानवः । तथेत्युक्त्वान्त-
 र्हितोक्ते हेतिर्देवानाजयत् । इन्द्रत्वमकरोहेति भीति
 ब्रह्महरादयः । हरित्ते शरणं जग्मुर्बुधुर्हेति जहीति
 तान् । अथे हरिरवध्योऽयं हेतिर्देवासुरैः सुराः ।
 महाक्षेत्रं मे प्रयच्छध्वम् हेतिं हन्ता हि येन तम् ।
 इत्युक्तास्ते ततो देवा गदानां हरये ददुः । दधार तां
 गदामादौ देवैरुक्तो गदाधरः । गदया हेतिमाहृत्य
 देवेभ्यस्त्रिदिवं ददौ” वायुपु० गया० ५७ अ० । मनस्त-
 त्त्वात्मकं चक्रं बुद्धितत्त्वात्मिकां गदाम् । धारयन् लो-
 करचार्यहस्तसङ्गगदाधरः” विष्णुसु० भा० धृत-
 वाक्यात् लोकाभ्यां दारचार्यं बुद्धितत्त्वस्य प्रेरकत्वेन
 धारयितृत्वाद्वा तस्य तथात्वम् । “गदाधरं व्यपगत
 कर्त्तृकम्” वायुपु० विष्णुसु० वः । “शङ्खभृत्सन्दकी
 चक्रा शार्ङ्गधन्वा गदाधरः” विष्णुसु० । “बुद्धितत्त्वा-